

Arrest

nr. 192 965 van 2 oktober 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 24 mei 2017 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 april 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 20 juni 2017 met referentnummer REGUL X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 augustus 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat B. SOENEN, die tevens de tweede verzoekende partij vertegenwoordigt en van attaché I. SNEYERES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De eerste bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Ingoesj origine, afkomstig uit Malgobek, Ingoesjetië. Uw vader overleed toen u nog een baby was, sindsdien woonde u met uw moeder A. T. (...) (ov (...)) in haar

ouderlijke huis. Eén oom woonde eveneens in Malgobek, uw andere oom, M. K. (...) (ov (...)) woonde in Moskou, tot hij in 2009 na problemen in Moskou naar België vluchtte.

In september 2011 vertrok u een eerste keer naar het buitenland omdat u en uw moeder door ordediensten gevraagd werden naar de verblijfplaats van uw oom M. (...): u reisde per trein naar Polen, waar u een asielaanvraag indiende. Na enkele maanden besloot u uw asielprocedure stop te zetten en keerde u met behulp van IOM in december van datzelfde jaar vrijwillig terug naar uw land van herkomst. U verbleef enkele maanden in Moskou, alvorens in juni 2012 terug te keren naar uw ouderlijke huis in Malgobek. Bij uw terugkeer kende u aanvankelijk geen problemen. U opende een garage samen met een verre neef langs moederskant, A'. B. (...).

Op 6 december 2012 verdween A'. (...) spoorloos. Hij werd ontvoerd toen hij 's avonds met zijn wagen naar huis reed. 3 à 4 dagen na de verdwijning van A'. (...) werd u door de ROVD van Malgobek opgeroepen om zich als getuige op het bureau aan te bieden. Het verhoor verliep rustig en u mocht 's avonds beschikken. De familieleden van A'. (...) hadden demonstraties georganiseerd om te protesteren tegen de verdwijning van A'. (...). Uit vrees om op te vallen nam u slechts één keer deel aan dergelijke manifestatie.

Enige tijd later werd het lijk van een jongen uit de buurt, K. K. (...), dood teruggevonden in het bos. Hij werd eerder verdacht van banden met de rebellen en was gezocht. U en een vriend woonden de begrafenis bij. Minder dan een maand na deze begrafenis kreeg u een telefoontje van de wijkagent, die u naar het bureau uitnodigde voor een verhoor. U bood zich aan en er werden u vragen gesteld over K. (...). U mocht beschikken. Hierna deden zich geen problemen meer voor in verband met K. (...).

In 2014 werd uw moeder en oudste oom door een neef van uw moeder, A". K. (...), al gewaarschuwd dat u op een lijst van potentiële rebellen was beland en dat er iets op til was.

In juni 2014 echter werd 's ochtends vroeg een huiszoeking uitgevoerd bij jullie thuis. U werd die ochtend ook meegenomen naar de ROVD van Malgobek, waar u opnieuw een hele dag ondervraagd werd. Het had er de schijn van dat u verdacht werd van banden met de rebellen. Pas 's avonds werd u opnieuw vrijgelaten.

Op 23/09/2014 ontving u opnieuw een convocatie en diende u zich aan bij de ROVD van Nazran. U werd er gedurende een week vastgehouden en ondervraagd over A'. B. (...). Er werd geïnsinueerd dat u zelf geaffilieerd was met de rebellen. U werd tijdens uw opsluiting op uw hoofd geslagen. Na een week opsluiting werd u zonder voorwaarden terug vrijgelaten. U diende zich voor medische verzorging aan in het ziekenhuis, waar ondermeer een hersenschudding werd vastgesteld. Een dag later werd u uit het ziekenhuis ontslagen en keerde u naar huis terug.

Een tijdlang bleef het rustig, tot er op 11 december 2014 in de vroege ochtend opnieuw een inval was bij jullie thuis door de Spetnaz (speciale eenheden). U kon als bij wonder vluchten naar familie in de buurt, waar u zich schuilhield. Enkele uren later kwam een neef van uw moeder, Y. K. (...), naar uw schuilplaats. Y. (...) werkte bij de verkeerspolitie en raadde u aan om het land te verlaten. Uw vertrek werd geregeld en in de nacht van 13 op 14 december vertrok u clandestien via Moskou naar Europa. Op 17/12/2014 kwam u aan in België, een dag later diende u een asielaanvraag in bij de Belgische instanties.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw reispaspoort, rijbewijs en geboorteakte, een convocatie op uw naam om u aan te bieden bij de ROVD van Nazran op 23/09/2014, een medisch attest op uw naam dd. 30/09/2014.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u in uw land van herkomst vervolging vreest vanwege de autoriteiten omdat u door de autoriteiten verdacht werd van banden met de rebellen nadat A'. B. (...), uw zakenpartner en (ver) familielid langs moederszijde, op 6 december 2012 spoorloos verdween. U bent ook één keer ondervraagd over een buurjongen die om het leven kwam en die verdacht werden van rebellenactiviteiten. Door deze incidenten zou u op een lijst van potentiële rebellen zijn beland.

U bent er echter niet in geslaagd uw asielrelaas aannemelijk te maken. Er werden immers talrijke, manifeste en pertinente tegenstrijdigheden vastgesteld tussen uw verklaringen over kernelementen van uw vluchtmotief en de verklaringen van uw moeder hierover, waardoor kan aan jullie relaas niet het minste geloof meer kan worden gehecht.

Zo zouden de vervolgingsfeiten waarvan u het slachtoffer zou zijn geworden het gevolg zijn van uw samenwerking met A'. B. (...). Naar eigen zeggen zouden jullie samen een garage hebben uitgebaat na uw terugkeer naar Ingoesjetië in juni 2012, na een verblijf in Polen en Moskou (CG p.4, DVZ verklaring rubriek 12). Na zijn verdwijning in december 2012 (CGVS p.5), slechts enkele maanden later na het openen van jullie garage en 2 jaar voor uw vertrek uit uw land van herkomst, zouden uw problemen gestart zijn. Echter, uw moeder daarentegen verklaarde dat A'. (...) pas in december 2013 verdween, zijnde slechts 1 jaar voor uw vertrek (CG moeder p. 10). Bovendien verklaart zij over jullie zakenrelatie dat jullie voor zijn verdwijning reeds 2 à 3 jaar samen een garage uitbaten, en niet slechts enkele maanden (Ibid.). Gezien u met uw moeder samenwoonde in Ingoesjetië in de bewuste periode (DVZ

verklaring rubriek 10, CG moeder p.11) en jullie het land verlieten omwille van gedeelde asielmotieven, mag verwacht worden dat jullie over de fundamentele van jullie asielrelaas - met name uw zakenrelatie met A'. B. (...) en diens verdwijning - , gelijklopende verklaringen afleggen. De vaststelling dat dit hoegenaamd niet het geval is, ondermijnt reeds in ernstige mate de geloofwaardigheid van de problemen die hieruit zouden voortgevloeid zijn. In de marge hiervan kan opgemerkt dat uw moeder uw asielaanvraag in Polen en uw verblijf van een half jaar in Moskou in 2012 geheel ontkende (CG moeder p. 11-12). Hierdoor ontstaat het vermoeden dat jullie belangrijke informatie, in verband met uw werkelijke verblijfplaats na uw terugkeer uit Polen en uw ware vertrekredenen, bewust trachten te verbergen voor het CGVS.

Voorts blijken ook jullie verklaringen over de precieze vervolgingsfeiten waarvan u het slachtoffer zou zijn geworden op verschillende punten manifest tegenstrijdig.

Ten eerste verklaarde u dat u 3 à 4 dagen na de verdwijning van A'. B. (...) door de ROVD van Malgobek werd opgeroepen. U zou zich daar ook daadwerkelijk hebben aangeboden op het politiebureau en werd van de namiddag tot 's avonds ondervraagd over A'. (...) en zijn contacten (CG p.7, DVZ 3.5). Uw moeder daarentegen zei dat er ongeveer een week na de verdwijning van B. (...) gemaskerde militairen, van een onbekende dienst, bij jullie waren langs geweest die u ter plekke vragen stelden, zij ontkende voorts expliciet en herhaaldelijk dat u ooit zou zijn opgeroepen of uitgenodigd (CG moeder p.10-11, p.12).

Ten tweede geeft u aan dat u enige tijd later eenmalig werd uitgenodigd voor een verhoor op het bureau door de wijkagent (2013-2014), in verband met een buurjongen K. (...) die dood werd teruggevonden en ervan verdacht werd rebel te zijn (CG p.7-8). Ook deze verklaringen zijn in tegenstrijd met de verklaringen van uw moeder, die zoals vastgesteld expliciet ontkende dat u ooit werd opgeroepen of uitgenodigd (CG moeder p. 10-11, p.12). Zij heeft overigens op geen enkel moment vermeld dat u ook omwille van een buurjongen gecontacteerd of lastig gevallen werd door de ordediensten.

Ten derde verklaarde u dat u op de dag van de huiszoeking in juni 2014 werd meegenomen naar de ROVD van Malgobek, waar u vervolgens de hele dag zou zijn ondervraagd over uw mogelijke link met de rebellen. U zou naar eigen zeggen in september 2014 opnieuw zijn opgeroepen door de ROVD van Malgobek, in hoedanigheid van getuige. Toen u op deze convocatie in 2014 bent ingegaan zou u er naar eigen zeggen een week zijn vastgehouden (CG p.9). U werd daarbij zo zwaar toegetakeld dat u hiervoor medische hulp behoefte, zoals uit het voorgelegde medische attest dd. 30/09/2014 moet blijken (CG p.9-10). Nochtans verklaarde uw moeder duidelijk dat u nooit werd meegenomen noch opgeroepen en u nooit werd vastgehouden (CG p. 11, p.12). Wanneer haar expliciet gevraagd werd of u ooit werd vastgehouden, stelde zij: "neen, niet gebeurd. Ik kan het me alleszins niet herinneren" (CG moeder p.12). Geconfronteerd met het feit dat u hierover andere verklaringen aflegde, verklaarde ze 'het niet te weten' (CG moeder p.16). Gevraagd of zij het zou weten indien u een week werd vastgehouden – ermee rekening houdende dat jullie samenwoonden tot aan uw vertrek uit Ingoesjetië, en u bij uw vasthouding dermate werd toegetakeld dat u medische zorg nodig had - gaf zij aan dat zij dit uiteraard wel zou weten, om vervolgens aan te geven 'dat ze niet op de hoogte is omdat u niets vertelde' (CG moeder p.16). Zij vermeldt daarentegen een huiszoeking in september 2014, en geeft aan dat deze op geen enkele manier verschilde van eerdere huiszoekingen (CG moeder p.8). Dergelijke onwetendheid van uw moeder aangaande het meest zwaarwichtige vervolgingsfeit dat u zou hebben meegemaakt kort voor uw vertrek uit uw land van herkomst is geheel onaannemelijk en wijst opnieuw op de ongeloofwaardigheid van jullie relaas.

Ten vierde moet vastgesteld dat jullie verklaringen over de concrete aanleiding voor uw uiteindelijke vertrek uit uw land van herkomst manifest tegenstrijdig zijn. Immers, ten overstaan van de DVZ gaf u nog aan dat een familielid van uw moeder, A". K. (...), die bij de recherche van Malgobek werkte, begin december 2014 naar jullie huis was gekomen. Hij verwittigde uw moeder dat de politie een huiszoeking plande, kort daarna deed zich ook daadwerkelijk een inval voor waarna u uw land van herkomst verliet (DVZ vragenlijst rubriek 3.5). Ten overstaan van het CGVS daarentegen gaf u aan dat A". K. (...) begin 2014 uw moeder en oudste oom verwittigde dat er een actie tegen u beraamd werd en u op een lijst van potentiële rebellen was beland, maar hij géén toegang had tot concrete info uit het dossier. Later - voor juni 2014 - zag u diezelfde A". (...) nogmaals op een trouwfeest, waar hij u nogmaals informeerde (CG p.8-9). Uw eigen verklaringen over het contact met A". K. (...) zijn onderling weinig consistent. Uw moeder verwees bovendien op geen enkel ogenblik naar het feit dat zij zelf door een familielid van haar genaamd A". K. (...) zou zijn ingelicht over een concreet gevaar dat voor u dreigde of het gegeven dat uw naam op een lijst van potentiële rebellen was beland , zij gaf daarentegen aan dat u haar had verteld dat iemand u zou hebben aangeraden het land te verlaten, een naam moest zij schuldig blijven, hierover zouden jullie niet meer in detail gesproken hebben (CG p.14). Wanneer zij ermee geconfronteerd werd dat u verklaarde dat uw moeder u zou hebben ingelicht over een nakend gevaar, terwijl uw moeder verklaarde dat u aan haar hierover had ingelicht, gaf zij slechts aan dat jullie wel degelijk zo'n gesprek zouden gevoerd hebben, doch uit nadere bevraging blijkt duidelijk dat zij hierover geen enkele

zinnige verklaring kan afleggen (CG moeder p.16). Gevraagd wie haar dan zou geïnformeerd hebben dat u concreet gevaar zou lopen, geeft zij verkeerdelijk aan dat het Y. (...) moet zijn geweest (u noemde A". (...)), vervolgens ontkende zij na confrontatie dat u een andere naam zou genoemd hebben, om tot slot te moeten toegeven dat zij niet weet wie haar zou gecontacteerd hebben (CG moeder p.16). Jullie verklaringen over uw beweerde voorkomen op een lijst van potentiële rebellen of enig ander concreet gevaar in uw hoofde vallen dan ook niet te verzoenen, aangezien jullie slechts elkaar als bron voor deze informatie aanwijzen.

In het verlengde hiervan wordt opgemerkt dat zelfs jullie verklaringen over de familieleden van uw moeder die bij de autoriteiten werken en die u op allerlei manieren hielpen door geheime informatie te verstrekken of uw vertrek te organiseren, tegenstrijdig zijn. U noemt Y. K. (...) en A". K. (...), beiden neven van uw moeder. Y. (...) zou bij de verkeerspolitie werken, A". (...) werkte bij de recherche van de stad Malgobek.

Uw moeder daarentegen noemt Y. (...) als een lid van de OMON-politiedienst (CG moeder p. 6, p.14), de enige A". K. (...) die ze zich kan herinneren is een 70 jarige man die reeds geruime tijd gepensioneerd is en in zijn actieve loopbaan bij de sanitaire inspectie werkte (CG moeder p.6-7). Ook jullie verklaringen over de familieleden van uw moeder, die nochtans een cruciale rol spelen in uw asielrelaas, zijn dan ook manifest tegenstrijdig. Uw moeder werd met een aantal van voornoemde tegenstrijdigheden geconfronteerd, waarbij zij niet verder kwam dan aan te geven 'dat ze het niet weet' (CG moeder p. 16). Waar uw moeder nog als excuus opwierp dat ze zich ook niet alles herinnert en dat ze soms vergeet, moet opgemerkt worden dat uit het administratieve dossier/ gehoorverslag blijkt dat uw moeder tijdens de gehoren wel degelijk in staat was om gedetailleerde verklaringen en beschrijvingen af te leggen. Het feit dat uw moeder éénmaal aangaf dat zij 'veel' vergeet en zich 'soms' iets niet kan herinneren (CG moeder p. 16) doet geen afbreuk aan het feit dat het gehoor vlot verlopen is en zij op de overgrote meerderheid van de haar gestelde vragen vlot en eenduidig kon antwoorden. Het moment waarop zij voor het eerst naar geheugenproblemen verwijst betreft overigens een confrontatie met een ernstige tegenstrijdigheid, waarbij zij voorhield zich niet meer te kunnen herinneren of iemand haar op de hoogte zou hebben gebracht dat een concreet gevaar voor u dreigde noch wie dit dan zou zijn (CG moeder p.16-17). Nochtans blijkt uit uw verklaringen dat deze 'vergetelheid' in belangrijke mate heeft bijgedragen aan uw beslissing om uw land van herkomst te verlaten (DVZ vragenlijst 3.5), waardoor mag verwacht worden dat dergelijke gebeurtenis haar zou zijn bijgebleven.

Er moet benadrukt worden dat de vastgestelde tegenstrijdigheden talrijk en manifest zijn. Zij betreffen geenszins details maar gaan integendeel over de kernpunten van jullie - gedeelde - asielrelaas.

De geloofwaardigheid van jullie vrees voor vervolging wordt nog verder ondermijnd door de opmerkelijke handelingen van uw moeder. Zo blijkt uit het administratief dossier dat zij in het voorjaar van 2016, reeds lang na de start van jullie beweerde problemen maar ettelijke maanden voor haar asielaanvraag in België, een visum kort verblijf verkreeg van de Spaanse ambassade in Moskou. Hiermee geconfronteerd gaf zij aan dat zij, - ondanks de regelmatige bezoeken van gewapende, gemaskerde militairen op zoek naar u – van plan was geweest 'om een week op vakantie te gaan naar Spanje', en zij de intentie had om hierna nog terug te keren naar Ingoesjetië (CG moeder p.15). Volgens haar verklaringen zou deze reis overigens niet hebben plaatsgevonden door het plotse overlijden van haar broer, hetgeen zij op geen enkele wijze aannemelijk kan maken gezien zij haar reispaspoort, verkregen na de start van jullie problemen (CG moeder p.15), niet voorlegt. Ter verschoning voor het niet neerleggen van haar reis-en identiteitsdocumenten haalt zij aan dat in november 2016 bij een zoveelste inval thuis haar binnenlandse en internationale paspoort zouden zijn meegenomen door de gemaskerde militairen. Dat uw moeder na het ontstaan van jullie problemen een reispas kon bekomen, maar deze maanden later na een zoveelste huiszoeking dan toch plots in beslag zou zijn genomen, mist aannemelijkheid, te meer gezien de ongeloofwaardigheid van jullie asielrelaas zoals uit bovenstaande vaststellingen reeds duidelijk blijkt.

Waar zowel u als uw moeder in de marge van jullie asielaanvraag verwijzen naar enkele bezoeken van ordediensten in verband met uw oom die sinds 2009 in België verblijft als erkend vluchteling, wordt opgemerkt dat uit het geheel van jullie verklaringen blijkt dat eventuele problemen omwille van uw oom oorzaak noch aanleiding waren om uw land van herkomst te verlaten. U zou omwille van deze problemen in 2011 in Polen een asielaanvraag hebben ingediend, maar keerde vrijwillig terug voor het einde van uw asielprocedure, waaruit mag geconcludeerd worden dat u zelf het risico bij uw terugkeer reeds erg laag inschatte. U verliet het land pas een tweede keer eind 2014, naar aanleiding van vervolgingsfeiten die ongeloofwaardig zijn gebleken. Uw moeder verliet Ingoesjetië pas eind 2016, ze geeft zelf reeds aan dat er haar niet zo dikwijls naar haar broer gevraagd werd, en dat men hiervoor meestal haar oudere broer opzocht (CG moeder p.13). Ook zij baseert zich in hoofdzaak op de door u aangehaalde problemen, die ongeloofwaardig zijn gebleken.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming. Ook in hoofde van uw moeder, die haar asielaanvraag baseert op de problemen die u kende, werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw reispaspoort, geboorteakte en rijbewijs bevatten uitsluitend identiteitsgegevens, die hier echter niet betwist worden. Wat de convocatie en het medisch attest op uw naam betreft, moet worden opgemerkt dat aan documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente, plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Immers, ondermeer ontkende uw moeder nog bij herhaling dat u ooit werd opgeroepen (zie supra). Te meer gezien de hoge graad van corruptie in uw land van herkomst is de bewijskracht van Russische documenten, met name wanneer zij afkomstig zijn uit de Noordelijke Kaukasus, bijzonder relatief (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier).

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen de Ingoesjetische autoriteiten en de rebellen, die zich verenigden binnen het Emiraat van de Kaukasus, actueel grotendeels is uitgedoofd. Slechts een zeer beperkt aantal gewelddadige incidenten zou sinds september 2015 eventueel aan rebellen kunnen worden toegeschreven. Hoewel hieruit kan worden afgeleid dat de werking van het Emiraat van de Kaukasus thans nagenoeg is stilgevallen, blijkt uit de landeninformatie tevens dat IS zich in Ingoesjetië tracht te ontwikkelen, wat vooralsnog echter niet heeft geresulteerd in gewelddadige acties die aan IS worden toegeschreven. De autoriteiten in Ingoesjetië trachten uitingen van gewapend verzet te voorkomen door middel van gerichte zoekacties en arrestaties, waarbij het soms tot een gewapend treffen komt met de verdachten. De meeste acties zijn gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, terwijl uit wat voorafgaat genoegzaam blijkt dat u géén concrete elementen hebt doen gelden die erop wijzen dat u in dit verband zou worden geviséerd in Ingoesjetië. Op grond van wat voorafgaat, kan dan ook worden besloten dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Er valt immers slechts een beperkt aantal slachtoffers die als burgers zouden kunnen worden gekwalificeerd door willekeurig geweld, doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, duidelijk gelimiteerd is. De commissaris-generaal beschikt terzake over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er géén zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat er in Ingoesjetië actueel sprake is van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat het leven of persoon van de daar aanwezige burgerbevolking ernstig worden bedreigd als gevolg van een gewapend conflict. Thans bestaat er voor burgers in Ingoesjetië bijgevolg géén reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, onder c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, zijnde de moeder van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar asielrelaas betreft volledig steunt op de asielaanvraag van haar zoon.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de

vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3.1. In verband met de vastgestelde tegenstrijdigheden in hun onderlinge verklaringen, voeren verzoekende partijen in hun verzoekschrift verschillende verklaringen aan.

Vooreerst menen zij dat rekening gehouden moet worden met de culturele context en stellen zij dat het in Ingoesjetië gebruikelijk is dat jonge mannen niet alles aan hun moeder vertellen. Verzoekende partijen verwijten verwerende partij niet verder te hebben onderzocht wat de gewoontes en gebruiken zijn in Ingoesjetië.

Daarnaast verwijzen zij naar de gezondheidstoestand van tweede verzoekende partij om de tegenstrijdigheden te verklaren en bemerken zij dat tweede verzoekende partij zware medicatie neemt ten gevolge van de stress die zij heeft ondergaan in haar land van herkomst en gedurende de asielprocedure.

Ten slotte stellen verzoekende partijen nog dat de tegenstrijdigheden tevens te wijten zijn aan het tijdsverloop, nu tweede verzoekende partij asiel heeft aangevraagd ruim twee jaar na de asielaanvraag van eerste verzoekende partij.

2.2.3.2. De Raad is evenwel van oordeel dat bovenstaand verweer geenszins volstaat om de talrijke en manifeste tegenstrijdigheden in de verklaringen van verzoekende partijen te weerleggen dan wel te verklaren.

Vooreerst wijst de Raad erop dat, zoals ook in de bestreden beslissingen wordt opgemerkt, uit hun verklaringen blijkt dat verzoekende partijen samenwoonden in Ingoesjetië in de bewuste periode en dat zij het land verlieten omwille van gedeelde asielmotieven. Er mag dan ook wel degelijk van hen verwacht worden dat zij over de fundamentele van hun asielaanvraag gelijklopende verklaringen afleggen. De vastgestelde tegenstrijdigheden hebben allen betrekking op elementen waarvan redelijkerwijze verwacht mag worden dat tweede verzoekende partij hiervan op de hoogte zou zijn ongeacht de gewoonte in Ingoesjetië dat jonge mannen niet 'alles' aan hun moeder vertellen.

Waar zij verwijzen naar de gezondheidstoestand van tweede verzoekende partij, stelt de Raad vast dat dat verzoekende partijen inzake de gezondheidsproblemen van tweede verzoekende partij, waardoor zij zware medicatie zou nemen, geen enkel medisch attest bijbrengen. Zij tonen dan ook niet aan dat tweede verzoekende partij door gezondheidsproblemen en/of zware medicatie niet in staat zou zijn coherente en consistente verklaringen af te leggen. Daar verzoekende partijen zich dienaangaande

derhalve beperken tot loutere beweringen, is dit argument geenszins van aard de vastgestelde tegenstrijdigheden in een ander daglicht te stellen. Verder bemerkt de Raad nog dat, hoewel wordt erkend dat elk verhoor een zekere mate van stress met zich brengt, dit tweede verzoekende partij niet ontslaat van de plicht haar relaas zo volledig en correct mogelijk uiteen te zetten, gelet op het feit dat de beslissing van een persoon om zijn land te verlaten dermate fundamenteel en ingrijpend is en de feiten die hiertoe aanleiding hebben gegeven geen details betreffen. Dat tweede verzoekende partij veel stress had tijdens het gehoor doet dan ook geen afbreuk aan deze plicht en kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd ter weerlegging van de vaststellingen in de bestreden beslissingen (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377).

Daar waar verzoekende partijen de tegenstrijdigheden wijten aan het tijdsverloop, stellende dat tweede verzoekende partij asiel heeft aangevraagd ruim twee jaar na de asielaanvraag van eerste verzoekende partij, meent de Raad nog dat dit argument evenmin volstaat om de talrijke tegenstrijdigheden aangaande essentiële elementen van hun asielrelaas te verklaren. Immers, van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op een correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. Er kan immers in redelijkheid worden aangenomen dat doorslaggevende gebeurtenissen in het geheugen van verzoekende partijen zijn gegrift, zodat hiervan zelfs na het verstrijken van een bepaalde periode een volledig, geloofwaardig en eenduidig verslag kan worden uitgebracht.

De Raad besluit dan ook dat verzoekende partijen er niet in slagen de in de bestreden beslissingen vastgestelde flagrante tegenstrijdigheden in een ander daglicht te stellen. De vastgestelde tegenstrijdigheden, die geen details betreffen en daarentegen betrekking hebben op kernpunten van hun gedeelde asielrelaas, ondermijnen op ernstige wijze de geloofwaardigheid van het door verzoekende partijen voorgehouden asielrelaas.

2.2.4. De Raad wijst er verder nog op dat door verwerende partij in de bestreden beslissingen tevens wordt opgemerkt dat de geloofwaardigheid van de door verzoekende partijen voorgehouden vrees voor vervolging nog verder ondermijnd wordt door de opmerkelijke handelingen van de moeder. Immers stelt verwerende partij dienaangaande het volgende vast in de bestreden beslissingen: *“De geloofwaardigheid van jullie vrees voor vervolging wordt nog verder ondermijnd door de opmerkelijke handelingen van uw moeder. Zo blijkt uit het administratief dossier dat zij in het voorjaar van 2016, reeds lang na de start van jullie beweerde problemen maar ettelijke maanden voor haar asielaanvraag in België, een visum kort verblijf verkreeg van de Spaanse ambassade in Moskou. Hiermee geconfronteerd gaf zij aan dat zij, - ondanks de regelmatige bezoeken van gewapende, gemaskerde militairen op zoek naar u – van plan was geweest ‘om een week op vakantie te gaan naar Spanje’, en zij de intentie had om hierna nog terug te keren naar Ingoesjetië (CG moeder p.15). Volgens haar verklaringen zou deze reis overigens niet hebben plaatsgevonden door het plotse overlijden van haar broer, hetgeen zij op geen enkele wijze aannemelijk kan maken gezien zij haar reispaspoort, verkregen na de start van jullie problemen (CG moeder p.15), niet voorlegt. Ter verschoning voor het niet neerleggen van haar reis-en identiteitsdocumenten haalt zij aan dat in november 2016 bij een zoveelste inval thuis haar binnenlandse en internationale paspoort zouden zijn meegenomen door de gemaskerde militairen. Dat uw moeder na het ontstaan van jullie problemen een reispas kon bekommen, maar deze maanden later na een zoveelste huiszoeking dan toch plots in beslag zou zijn genomen, mist aannemelijkheid, te meer gezien de ongeloofwaardigheid van jullie asielrelaas zoals uit bovenstaande vaststellingen reeds duidelijk blijkt.”* De Raad stelt vast dat verzoekende partijen deze motivering ongemoeid laten waardoor deze als onbetwist en vaststaand moet worden beschouwd.

2.2.5. Ten slotte stelt de Raad vast dat verzoekende partijen de motivering in de bestreden beslissingen omtrent de door hen aangehaalde bezoeken van de ordediensten in verband met de broer van tweede verzoekende partij die sinds 2009 in België verblijft als erkend vluchteling eveneens ongemoeid laten waardoor deze als onbetwist en vaststaand moet worden beschouwd.

2.2.6. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partijen geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan hen de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.7. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissingen heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partijen, waarop zij zich eveneens beroepen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partijen dan ook niet langer kunnen steunen op de

elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

Verzoekende partijen betogen dienaangaande dat uit de internetartikelen die zij als bijlage bij hun verzoekschrift voegen (bijlage 4) blijkt dat de rebellen meer dan ooit actief zijn en er duidelijk een toename is van de activiteiten door en tegen de rebellen.

De Raad stelt evenwel vast dat uit de “COI Focus” betreffende “Ingoesjetië – Veiligheidssituatie” van 18 oktober 2016, die door verwerende partij werd toegevoegd aan het administratief dossier (administratief dossier As.T., stuk 11, landeninformatie, deel 1; administratief dossier A. T., stuk 12, landeninformatie, deel 1), blijkt dat de gewapende strijd tussen de Ingoesjetische autoriteiten en de rebellen, die zich verenigden binnen het Emiraat van de Kaukasus, actueel grotendeels is uitgedoofd. Slechts een zeer beperkt aantal gewelddadige incidenten zou sinds september 2015 eventueel aan rebellen kunnen worden toegeschreven. Hoewel hieruit kan worden afgeleid dat de werking van het Emiraat van de Kaukasus thans nagenoeg is stilgevallen, blijkt uit de landeninformatie tevens dat IS zich in Ingoesjetië tracht te ontwikkelen, wat vooralsnog echter niet heeft geresulteerd in gewelddadige acties die aan IS worden toegeschreven. De autoriteiten in Ingoesjetië trachten uitingen van gewapend verzet te voorkomen door middel van gerichte zoekacties en arrestaties, waarbij het soms tot een gewapend treffen komt met de verdachten. De meeste acties zijn gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, terwijl uit wat voorafgaat genoegzaam blijkt dat verzoekende partijen géén concrete elementen hebben doen gelden die er op wijzen dat zij in dit verband zouden worden geïdentificeerd in Ingoesjetië. Op grond van wat voorafgaat, kan dan ook worden besloten dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Er valt immers slechts een beperkt aantal slachtoffers die als burgers zouden kunnen worden gekwalificeerd door willekeurig geweld, doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, duidelijk gelimiteerd is.

De informatie die door verzoekende partijen wordt bijgebracht (bijlage 4 van het verzoekschrift) doet geenszins afbreuk aan voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie in Ingoesjetië. De Raad stelt vooreerst vast dat twee van de drie door verzoekende partijen bijgebrachte internetartikels dateren van 10 oktober 2006 en 23 juni 2009. Deze internetartikels betreffen dan ook niet de actuele situatie in Ingoesjetië en zijn dan ook geenszins van aard de recentere landeninformatie waarop verwerende partij zich dienaangaande baseert – de “COI Focus” betreffende “Ingoesjetië – Veiligheidssituatie” van 18 oktober 2016 – in een ander daglicht te stellen. Wat betreft het internetartikel d.d. 16 juni 2016 stelt de Raad vast dat de informatie in dit artikel slechts bevestigt dat de autoriteiten in Ingoesjetië uitingen van gewapend verzet trachten te voorkomen door middel van gerichte zoekacties en arrestaties, waarbij het soms tot een gewapend treffen komt met de verdachten. De in het artikel vermelde gewelddadige incidenten doen geen enkele afbreuk aan de vaststelling dat er slechts een beperkt aantal slachtoffers valt die als burgers zouden kunnen worden gekwalificeerd door willekeurig geweld, doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, duidelijk gelimiteerd is.

Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

In hoofde van verzoekende partijen kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier As.T., stuk 11; administratief dossier A.T., stukken 11 en 12), en dat verzoekende partijen tijdens hun gehoor op het Commissariaat-generaal van, voor wat betreft tweede verzoekende partij, 5 april 2017 en, voor wat betreft eerste verzoekende partij, 16 juli 2015 de kans kregen om hun asielmotieven omstandig uiteen te

zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en, voor wat betreft eerste verzoekende partij, bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvragen van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.9. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat het asielrelaas van verzoekende partijen niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.10. Waar verzoekende partijen ter terechtzitting een "datastick" neerleggen stelt de Raad vast dat dit stuk niet voorzien is van een aanvullende nota. Met toepassing van artikel 39/76, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet worden dit stuk derhalve ambtshalve uit de debatten geweerd.

2.2.11. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrenge die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van eerste verzoekende partij.

Het door tweede verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van eerste verzoekende partij.

Artikel 4

Het door tweede verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee oktober tweeduizend zeventien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT